

[Hans Pinstrup.]

Der er i Udvalget to Mindretal, Socialdemokratiet og Danmarks kommunistiske Parti, som hver for sig har stillet sine Ændringsforslag samt afgivet Særbetænkning.

Ændringsforslag Nr. 3 fritager for Afleveringspligt alle Landbrug med en Grundværdi af 8 000 til 10 000 Kr. Ændringsforslag Nr. 11 giver Ministeren Ret til at tillade Landmænd at afhænde Foderkorn i fri Handel, selv om de ikke har opfyldt deres Afleveringspligt, naar det sker paa nærmere af Ministeren fastsatte Betingelser. Herved tilsigtes en praktisk Ordning, der gør det muligt, at Korn til Industri og Hestehold uden for Landbruget ogsaa kan erhverves, inden Afleveringspligten er endelig opfyldt, hvad nu for mange Landbrugs Vedkommende først sker langt hen paa Vinteren.

Bege disse Ændringsforslag anbefales til Vedtagelse, og derefter selve Lovforslaget.

Som nævnt ved første Behandling finder jeg ikke Loven rimelig over for Landbruget under Hensyn til de særlige Forhold i Aar og den Udvikling, der er sket i Løbet af de 8 Aar, Kornloven nu kommer til at spænde over. Personlig er jeg meget betænkelig ved paa nuværende Tidspunkt at gennemføre en Ordning, der maaske ved et lille Høstudbytte bliver endnu mere uretfærdig over for Landbruget end ved en normal Høst. Stærke Kræfter har imidlertid ønsket Loven gennemført nu, og som det, der er politisk muligt, anbefales Lovforslaget. Af de nævnte Aarsager maa jeg endvidere anbefale at stemme imod samtlige de af Mindretallene under Nr. 1, 2, 4, 5, 6, 7, 8, 9 og 10 stillede Ændringsforslag, der, vedtaget, vil yderligere øge Uretten og Særbeskatningen af de afleveringspligtige Brug og efter min Opfattelse være produktionsmæssigt urimelige og farlige. Jeg vil gerne i saa Henseende henvide til mine Udtalelser ved første Behandling og finder ingen Anledning til paa ny at optage Diskussionen om disse Spørgsmaal.

Carl Petersen: Paa Linie med de Udtalelser, jeg fremsatte ved Lovforslagets første Behandling, har vi i Udvalget gjort den Opfattelse gældende, at det ikke er forsvareligt, som hele Kornsituationen for Tiden er, at gøre Kornudskrivningen mindre end foregaaende Aar, hvor det netop har vist sig, at Loven gav Stabilitet paa de Omraader, hvor Anvendelse af Korn har fundamental Betydning. Det gælder baade med Hensyn til vor Brødforsyning, Industrien, Vognmandsvirksomheden og ikke mindst det lille Landbrug. Alle vidste, hvor meget

der kunde disponeres over til de forskellige Formaaler, kun et unormalt lavt Høstudbytte kunde forandre dette Forhold, og det har vi heldigvis været forskaanet for gennem de Aar, hvor Loven har været nødvendig. Situationen i Dag er ikke saadan, at Ministeren med blot nogenlunde Sikkerhed kan sige, at vi kan være trygge med det Lovforslag, der nu foreligger. Man henviser til, at der muligvis kan indføres Korn til rimelige Priser, men der er dog ingen Sikkerhed derfor, og det er mig derfor stadig uforsaaeligt, hvorfor man ikke vil skabe den Tryghed, der ligger i at faa sikret sig en rimelig Udskrivning. Skulde det saa alligevel vise sig, at Ministerens Optimisme med Hensyn til Kornsituationen ude i Verden holder Stik, ja, saa skete der jo ikke noget slemt for Samfundet af den Grund. Der er næppe nogen, som mener, at en Kornlov som den nuværende skal være noget permanent. Den bliver selvfølgelig overflødig den Dag, der er rigeligt Korn fremme, som vi kan importere til Priser, der staar i passende Forhold til Prisen paa vore Eksportvarer. En begyndende Afvikling, som Forslaget h. r tager Sigte paa, maa da hellere komme et Aar for sent end et Aar for tidligt.

Da Forslaget blev forelagt, kendte man jo ikke Resultatet af Tællingerne med Hensyn til Størrelsen af de overvintrede Brødkornsarealer. Det var vist den almindelige Opfattelse den Gang, at Frostskaderne var betydeligt mindre, end det nu er konstateret. Man nævnte 20—30 pCt. for Hvedearealerne og noget mindre for Rugen, men ved den Tælling, der blev foretaget den 3. Maj, viste det sig at være 60 pCt. af Hveden og 20 pCt. af Rugen, der var beskadiget, og jeg er tilbøjelig til at tro, at hvis man havde udskudt Tællingen en 8 Dages Tid, havde det vist sig, at disse Tal yderligere var blevet forhøjet. Disse Ting forværrer formentlig Situationen, fordi der skal købes mere Hvede og Rug udefra.

Jeg stiller mig meget tvivlende over for, at et Prisfald paa Korn er saa nært forestaaende, at det kan faa en heldig Virkning paa Landbruget i Forhold til de Priser, der kan opnaas ved Opfodring, og hvis ikke det bliver Tilfældet, betyder det Penge ud af Statskassen. Foretog man derimod en samlet Udskrivning som tidligere, vilde der blive saa meget Byg til Eksport, at det sandsynligvis kunde udligne Beløbene. Heroverfor gælder ikke den Paastand, som er fremført saa ofte, at Byg til Eksport eller andre saadanne Formaaler kan købes, det vil altsaa sige en Henvisning til, at man kan købe det som Frihandelskorn, for det sandsynligste